

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija

poslanca dra. Vošnjaka in drugov na Nj. uzvišenost gospoda ministerskega predsednika kot ministra notranjih zadev in Nj. uzvišenost gospoda deželnoobrambenega ministra.

V 18. dan t. m. imela je biti ustanovitev krajne skupine nemškega „Schulvereina“ v trgu Šent Jurij, pri Celji na dolnjem Štajerskem.

Ta shod se ni naznanil niti županu v Šent Juriju, niti političnemu oblastvu, ter ni bilo nobenega vladnega zastopnika prisotnega.

Ob določeni uri sešlo se je kakih 30 do 40 kmetov iz okolice v dotičnej krčmi, a z južne železnice s posebnim vlakom dospelo je okoli 100 oseb iz Celja z županom Celjskim na čelu. Ko je v otvorilnem govoru izrekla se beseda „Schulverein“, izjavili so kmetje, da o „Schulvereinu“ ničesar vedeti nečejo, ker je vse prebivalstvo slovensko in ker „Schulverein“ le razpor seje.

Nekateri Celjski gostje začeli so zabavljati na sicer ne prisotnega župana Šent Jurškega: zakaj da ne skrbi za policijski red, na kar so kmetje, dasi so bili vsled zabavljanja na njih obče priljubljenega župana, ki že 20 let posluje, zelo razkačeni, odgovarjali jedino le s klici: „Mi smo Slovenci! Mi nečemo Schulvereina! Odidite, od koder ste prišli!“ ne da bi bili učinili kak izgrede.

Kar nastopi c. kr. žandarmerija, pomnožena z žandarji iz Celja, z nasajenimi bajoneti in že na potu do zborišča aretovali so žandarji vsacega kmeta in kmetškega fanta, na katerega je kak Celjski gost pokazal. Potem so in sicer na povelje Celjskega župana nadaljevali aretovanja v gostilni, akoravno k temu ni bilo niti najmanjšega povoda. (Čujte! na desnici.) Nekega kmeta, ki o vsem shodu ničesar znal ni in je le slučajno mej tem prizorom stopil v krčmo, prijeli so takoj pri ustupu. (Čujte! na desnici.)

Na potu iz gostilne v žandarmsko kasarno tepli so Celjani, ne da bi bili žandarji kaj branili z boksaarji ugrabljeni kmete, katere so potem odpeljali v Celje v preiskovalni zapor.

Uvažuje, da po nemškem „Schulvereinu“ v Šent Jurij sklicani shod ni bil prijavljen županu, kot krajnemu policijskemu oblastvu in da tudi nobenega vladnega komisarja pri tem shodu bilo ni — uvažuje dalje, da so se na zaukaz Celjskega župana — ki v občini Šent Jurij nema nobene uradne oblasti — aretovali kmetje, ki neso zakrivili niti najmanjšega motenja javnega miru in reda, in se je tako c. kr. žandarmerija zlorabila in bi se bili s tem utegnili prouzročiti jednaki žalostni dogodki, kakor lansko leto v Brežiškem okraji, dovoljujejo si podpisani naslednje vprašanje na gori imenovana gospoda c. kr. ministra:

I. Je-li visokej c. kr. vladi znano, da ima nemški Schulverein shode brez intervencije političnega oblastva? in

II. Kaj misli Nj. uzvišenost gospod deželnoobrambeni minister ukreniti, da c. kr. žandarmerija ne bode zvrševala tako nepostavnih aretovanj, ki neso opravičena niti z ozirom na javni mir in red, niti po morda dogodivših se izgredivih.

Na Dunaji v 21. dan maja 1884.

Ukazi pravosodnega ministra.

Iz Bele Krajine 20. maja.

„Slučaj je vreden, da se obnovi v spomin čitateljev in krogov v prvej vrsti zadetih“, pisalo se je dne 24. aprila t. l. v 94. šte. „Slov. Naroda“, zdaj pa ko imamo rešilo pravosodnega ministra v rokah, štejem si v dolžnost, da ga tudi od besede do besede objavimo. Glasi se *):

Nr. 10. Herrn Franz Schweiger,

Pr.

Pfarrer

in Radovica.

Das hohe k. k. Oberlandesgerichtspräsidium Graz hat mit Erlass vom 1. d. M. Z. 3787 auf Ihre unmittelbar beim hohen k. k. Justizministerium überreichte Beschwerde ddo. 18. März 1884 in betreff der Nichtbefolgung der den Sprachenverkehr zwischen dem Amte und den Partheien regelnden Ministerial-Verordnungen durch den gefertigten Ge-

*) nemško, gotovo zaradi večje verodostojnosti izvirnika.

richtsvorsteher, wörtlich nachstehendes zu eröffnen befunden:

In folge J. M. E. vom 26. d. M. Z. 7050 wird das k. k. Bez. Gericht angewiesen, den Beschwerdeführer Franz Schweiger, Pfarrer in Radovica in Erledigung seiner in ./. rückfolgenden Beschwerde zu verständigen, dass über dieselbe nach gepflegten Erhebungen die dem Ergebnisse entsprechenden geeigneten Weisungen erlassen sind.“

Hievon werden Sie in Gemässheit des Eingangs zitierten obergerichtlichen Präsidialerlasses unter Rückschluss Ihrer Beschwerde verständigt.

K. k. Bez. Gericht Mödling

den 5. Mai 1884.

Der Bezirksrichter: Žužek I. r.

Prav hvaležni smo g. ministru za naglo in polvoljno rešitev naše prošnje, pravimo naše, ker bi jo bile rade tudi naše občine podpisale, da jo je hotel g. župnik v našem imenu odposlati; ali on kot zaveden mož je sam samcat prosil in glejte tudi za nas izprosil, zato mu vseobčna, srčna hvala!

Ker ima zdaj naše ljudstvo v g. pravosodnega ministra toliko zaupanje, poslala mu je občina Radovica prošnjo naslednje vsebine:

Visoko c. kr. pravosodno ministerstvo!

Zastopniki občine „Radovica“ v sodnem okraji Metliškem na Kranjskem poudarjali so v odborovej seji dne 18. maja t. l. važnost naprave novih zemljiških knjig in prišli po vsestranskem pretresanju tega preiminitnega predmeta do jednodušnega spoznanja, da bo nova zemljiška knjiga v naši čisto slovenske občini, v kateri s 1300 po priliki prebivalci ni jednega Nemca ni, svoje svrhi samo takrat popolnem ustrezala, ako bode slovensko pisana.

Kaj koristi slovenskemu kmetu nemška knjiga? Toliko kolikor nemški odlok nemška razsodba, on jih ne umeje.

Ako je pa pravično, da sme slovenska stranka slovenska pisma za sodno porabo delati, ako je z visokih mest celo zaukazano, da se slovenskim strankam dajo slovenska vabila, prisojila in razsojila, ostalo bode pravično in potrebno, da se tudi prevažna zemljiška knjiga slovensko piše.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XXV. Poglavlje.

Pripravljanje k bitvi.

V daljavi se je zaslišalo, kakor bučanje viharja, ki se je otožno-prijetno spreminjalo in čez nekaj minut končalo se nezvezno, podobno konjskemu rezgetanju.

— Oho! — rekel je Perstenj! — ta je pa bila krajši; se je že mogel naveličati pasji sin!

Pa zdaj so se razlegli novi zvuki, mnogo glasnejši. Slišalo se je, kakor bi neprestano zvonilo mnogo zvoncev.

— A to je grlo! — rekel je Perstenj. — V daljavi misliš, kaj je neki to; a to delajo z grlom. Vidiš, kako trobijo ti vražji otroci!

Otožni in melanholični zvuki menjavali so se z veselimi, pa to ni bila ruska žalost, in ne rusko veselje. Tu se je izražalo divje veličje kočujočega plemena, skakanje konjskih čet, bogatirski napadi, prehodi narodov iz kraja v kraj, in žalost po neznanem prvobitnej domovini.

— Knez, — rekel je Perstenj, — že mora biti tabor blizu; jaz mislim; da se bodo za tem grčem že videli ognji. Pusti, da grem pogledat, če je res; jaz sem že tega vajen, dovolj sem jih že srečal za Volgo; ti pa ukaži tačas drugim oddahniti in ogledati se.

— Pojdi z Bogom, — rekel je knez in Perstenj skočil je s konja in zginil v mraku.

Razbojniki so se ustavili, ogledali orožje in seli na zemljo, ne da bi bili kaj premenili bojni red. Globoko molčanje je vladalo mej razbojniki. Vsi so razumeli važnost začetega dela in neobhodno potrebo brezpogojne pokorščine. Mej tem so se čebuzge razlegale kakor poprej, mesec in zvezde so osvetljevale polje, vse je bilo tiho in veličastno, samo lahko pihlanje vetra je vznemirjevalo po redi kem visoko travo s srebrnimi valovi.

Minula je skoraj jedna ura; Perstenj se ni vrnil. Knez je začel zgubljeni potrpljenje, kar se je kake tri korake od njega iz trave vzdignil človek. Nikita Romanovič je zgrabil sabljo.

— Miruj, knez, jaz sem! — rekel je Perstenj, smehljajoč se. Lej, tako sem se bil splazil k Tatarjem; vse sem ogledal; zdaj že poznam njih tabor tako dobro, kakor svojo koč. Če dovoliš, knez, vzamem jaz seboj deset fantov, splasil bodem njih konje in napravil bodem zmešnjavo mej Tatarji; ti pa te-

daj, kadar bode čas, udari na nje od dveh strani, pa z dobrim krikom, tedaj naj bodem jaz Tatar, če jih polovico ne pokoljemo! Jaz svetujem samo, kako začeti; ponočno delo se boji mojstra, a kadar izide solnce, tedaj bodeš pa ti ukazoval, knez, a mi bomo ubogali!

Serebrjani je poznal izurjenost, previdnost in prekanjenost Perstnja, zato mu je pustil delati po njegovih mislih.

— Bratci, — rekel je Perstenj razbojnikom, — res smo se malo spri, a kdor bi komu očital to, kar je bilo, temu izbijem oko! Ali jih je mej vami deset, kateri bi hoteli z menoj iti k taboru?

— Izberi, katere hočeš, odgovorili so razbojniki, — vsi smo pripravljeni iti.

— Hvala vam, bratci; ker ste mi dovolili, izberem tedaj te-le: pojdi semkaj, Poddubni, in ti, Džatel, in ti, Lesnikov, in ti, Rešeto, in Stepka, in Miška, in Šestoper, in Nakovalnja, in Saranša! Kam pa ti lezeš, Mitka? Tebe nesem klical, ostani s knezom, ti nesi za naše delo. Odvežite sablje, tovariši, ž njimi ni moč plaziti se; zadosti je, da imamo nože. Bratci, dobro poslušajte moja povelja, brez mojega dovoljenja ne smete storiti niti koraka! Kdor pojde z menoj, mora storiti to, kar bodem jaz ukazal. Ako kdo ne stori tega, ga zakoljem.

— Dobro, dobro, — odgovorili so, katere je

Vrednost knjige ne bo zato manja, ampak večja, ker jo bodo umeli in zaradi tega s polnim zaupanjem uvaževali vsi v njej upisani posestniki in upniki.

Podpisani občinski urad čuvši, da se naprava nove zemljiške knjige za občino Radovico kmalu prične, prosi torej:

Visoko c. kr. pravosodno ministerstvo blagovoli naj uslišati ponižno to prošnjo, da se za občino Radovica nova zemljiška knjiga v slovenskem jeziku naredi, ali pa, če kompetentno ni, odstopiti to prošnjo na uslišanje dotičnemu visokemu oblastvu.

Občinski urad na Radovici,
dné 20. maja 1884.

Župan: Režek.

Ker so naše želje opravičene, upamo, da se bo naša prošnja povoljno rešila. Prosim pa moramo, ker kmetu bo veliko veljalo, kedar si bo pisma sam delal in bo zemljiško knjigo razumel.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. maja.

Nemški državni poslanci iz Moravskega so si v torek izbrali kandidate za delegacijo in sicer Dubskega, Culmeckega, Beera in Winterhollerja delegati, Schmidta in Panovskega namestnikoma. — Nemški poslanci iz Češkega so pa zavrnil kompromis zaradi volitev v delegacije, zato bode česki klub postavil sam deset kandidatov. „Pokrok“ misli, da bode česki klub kaudidoval tudi dva česka poslanca iz Moravskega, ker bi moravski Čehi sicer ne bili zastopani v delegacijah. Dozdaj so Čehi postavili za kandidate: Riegra, Richarda Clama, Matuša, Deyma, Zaka in Gregra.

Česki deželni šolski svet je v seji 20. t. m. sklenil pri ministerstvu priporočati pravico javnosti privatne šole „Matice Skolske“ v Dubcovu. Nemški člani šolskega sveta glasovali so nasproti. Ravno tako je sklenil šolski svet priporočati ministerstvu, da ugodno reši prošnji obrtnega društva v Budejčevicah za ustanovitev javne česke spodnje realke v Budejčevicah in „Matice Skolske“ za ustanovitev privatne spodnje realke v Budejčevicah. — Česko namestništvo je razpisalo nove volitve za razpuščeno Praško trgovsko zbornico, na 27., 28. in 30. dan junija. Skrutinij bode 4. dne julija.

Profesorji modroslovske fakultete na **Crnoviškem** vseučilišču so v seji 19. t. m., katere so se polnoštevilno udeležili, sklenili peticijo na obe zbornici državnega zbora in spomenico na naučno ministerstvo, da se to vseučilišče prestavi v Brno, ter povabili druge fakultete, da isto storé. To nepotrebno nemško vseučilišče je namreč tako slabo obiskovano, da se je bati, da ga vlada ne zaključi, zato bi radi videli profesorji, da se prestavi kam drugam, kjer bi bilo več slušateljev.

Vnanje države.

Prestolni govor, s katerim je kralj v sredo otvoril **srbsko** skupščino omenja dobrih razmer z družimi vladami, kako prijazno je kralja vsprejel nemški cesar v Homburgu, obiska avstrijskega cesarjevega Rudolfa, podpisa železnične konvencije in o srečnem udušenju ustanta. Nadalje prestolni govor napoveduje spremeno tiskovnega zakona, ter zakona o zborovanjih, spremeno občinskega zakona, potem pa spremene večjih finančnih zakonov. — Kujundžić je izvoljen in potrjen predsednikom skupščine. Verifikacijski odsek je nasvetoval, da se pet

volitev zavrže, jedna pa še pretrse, je li postavna, ali ne. Pri volitvi raznih odsekov se na opozicijo ni prav nič oziralo, izvoljeni so sami naprednjaki.

Vzhodno-rumelijski generalni guvernér Krestović poda se v Carigrad, da izreče sultanu svojo zahvalo. Vzhodno-rumelijski unionisti so pa sklenili dva zaupna moža poslati k evropskim vladam, da bi delovale na to, da se združiti obe bolgarski polovici. Izbrana Gešov in Kristov sta se že neki podala na pot, in mislita se podati na Dunaj, v Rim, Pariz, London in Petrograd. Ta misija bode gotovo brez uspeha, pa dobro je vender, da se včasih opomnijo evropske velevalisti, da narod želi združenje.

V torek se je otvorila **francoska** zbornica, Ministerski predsednik jej je pročital neko izjavo o mirovni pogodbi s Kitajem. Ta izjava razlaga velike koristi, katere je dosegla Francija, in se zato ni zavezala za nič drugega kakor da varuje kitajsko mejo proti Anamu in Tonkingu, kar je pa tudi v njenem interesu. — Pri volitvah novih mairov in adjunktov, ki so bile v nedeljo, so skoraj povsod zmagali zmerni republikanci.

Nemški državni kancelar ostane tako dolgo v Friedrichsruhe, da se snide zopet državni zbor, tedaj se bode pa udeležil budgetne debate. Temeljni kamen za novo državnozbornsko poslopje se bode položil 10. ali 15. dne junija, ravno pred odpotovanjem cesarja v Ems.

V torek so se otvorili **španjski** kortesi Kraljevi prestolni govor naglašal, da so težave mnogo manjše nego so bile, ko je nastopil vlado. A žalibog še vender mej nami vladajo državljanski razpori, in še ne bodo tako hitro poravnani. Prenesati moramo, pa nespametni prenapetneži včasih nas motijo, če tudi ne morejo resno rušiti miru. Poslednji komploti, kateri so pa bili za časa zadušeni, so pokazali, da so naši anarhisti v zvezi z anarhisti drugih držav. Vlada zahteva energično podporo zbornice; ona sicer ne bode izdala novih zakonov proti rogoviležem, a bode dozdaj z vso ostrnostjo porabljevala. Kralj opozarja na to, da on točno izpolnjuje dolžnosti, katere mu naklada parlamentarno vladanje. Razmere z Vatikanom še nikoli neso bile boljše, pa tudi z družimi vladami je Španija v najboljšem prijateljstvu. Dogovarjanja z Nemčijo in Anglijo so dosegla popolno španjsko nadoblast nad Sulu-otočjem. Vlada bode kmalu predložila zbornicama trgovsko pogodbo s Portugaliijo, Holandijo in Danska. Finančne razmere dežele so se zboljšale tako, da ni nobene skrbi, da bi se kdaj prekratilo izplačevanje kuponov. Rastoči dohodki bode kmalu ustanovili ravnotežje v budgetu. Notranje nevarnosti so bolj dozdevne, nega istinite, vnanjih se pa tudi ni bati. Vendar Španija vzli svojci mirovne politiki ne sme pozabiti na obrambo, za to bode tudi treba gledati na zboljšanje vojaštva. Vse prizadevanja kralja meri na to, da bi Španija na znotraj in zvonj bila jedina.

Dne 7. t. m. po grškem koledarju se je otvorilo narodno sobranje na **Kreti**. V otvoritel-nem govoru izjavlja Photiades paša sultanu hvalo, da mu je zopet izročil za daljnih pet let upravo tega otoka. Potem pa naglašal, da ima otomanska vlada najboljšo namero za kretske narod in bode skušala ustreči potrebam dežele. Neki tarifi na izvoz vina, spirituoznih pijač, semen itd. se bodo odpravili. Predložil se bode načrt zakona, ki se tiče sklicanja in delokroga administrativnega sveta. Nadalje se bode poleg budgeta za tekoče leto predložil še načrti o zboljšanju pouka, pomoženji žandarmerije in gradnji mostov. Vlada se tudi resno bavi z vprašanji o cerkvenih posestvih.

Kakor ja „Standart“ izvedel, ni ravno preveč upanja, da se snide **egiptovska** konferenca.

Francija se je ne udeleži, ako se Anglija ne odpove svojemu uplivu v Egiptu. Gladstone in dva druga člana angleškega kabineta sta že pripravljena od-jenjati Franciji, drugi ministri pa nikakor ne.

Dopisi.

Iz Št. Jurija ob južnej železnici v 21. dan maja. [Izv. dop.] S slastno škodoželjnostjo, polni ponosa na gotovo zmago so preteklo nedeljo pričakovali postaje načelnik Franz, Schescherko, Welley in njih agitator Sirec Celjskih in drugih nemčurjev, da bi v Št. Jurji osnovali „ortsgrupo“ nemškega šulvereina, da bi že vender pala zadnja slovenska trdnjava, kjer še dosedaj nemčurji neso mogli ugnezditi s svojim zvitim nakanom pod nedolžno krinko schulvereina primerne zavetja.

Mej četrto in peto uro popoldne se je nalašč zato pripeljal iz „nemškega“ Celja posebni vlak z znanimi „unvermeidlichen doktorji“, na čelu jim mestni župan dr. Nekerman sam; te gospode pa je spremljevala prav raznovrstno vkupe zbobnana množica iz Celja in Štor; da cestnega Vervega ni manjkalo, mi menda ni treba omeniti. S Ponikve je pa že tudi znani vsestranski ortsgrupengrunder penzionirani stotnik Auffart prignal svoje kimovce. Čemu se ta zagrizena nemčurska oholost ugnezdi mej mirne slovenske prebivalce, katerih videti ne more, zaničuje njih jezik in njih običaje, ter svoje privržence hujska na nje? Pa še celo poštenim narodno mislečim rodbinam se prilizuje ter jih obiskuje, v nedeljo pa so jim bila vrata zaprta. — Mej potom od kolodvora do Neudlna (ta jih je namreč vzel pod svojo streho) so jih po gori omenjenih agitatorjih povabljeni kmetje in fantje pričakovali ter jih pozdravljali (ne v Sirčevem, Schescherkovem in Franzovem smislu) z „živio Slovenci, rogovileže, nemškutarje pa vrag vzemi!“

Ko se je pa ta ljubeznjiva „gospoda“ pri Neudlnu ušatorila, so pa tudi kmetje pritisnili v sobo poslušat, kaj bo. Ko so pa ti slišali, da nemčurji le zabavljajo čez naš jezik, naše šole; povzdigujejo samo nemščino in hočejo, da bi se otroci samo nemščine učili, da kmetje ne bodo mogli prodajati svojih pridelkov, svoje živine itd., so pa jeli kmetje oglašati se: „To ni res! Oba jezika se morata učiti in sicer naj se nemščina uči na podlagi slovenskega jezika in pri nas je tako; kaj pa pri nas torej hočete? V Nemce nas ne bode nare-dili nikoli! Kako pa vi Nemci v Celji svoje otroke učiti dajete? Ali jih tudi vi slovenščine pustite učiti? Ali pri vas ne začenjajo otroke v materinem jeziku poučevati? — Kaj pa torej iščete pri nas? Zakaj nas dražite?“ Takšni in jednaki ugovori so nemčurjskim govornikom nasproti doneli. Kar jeden zaupije: „Kdor je Slovenec, naj roko vzdigne!“ In roka pri roki je molela kvišku. „Če smo pa torej Slovenci, čemu pa nam nemški šulverein? Ven z nemškutarji!“ Na to pa navstane vpitje, vriš, gnječa drug čez drugega, nemčurji so kar čez „gank“ doli na gnoj skakali, pretep, boj, krvavi boj. Na to pa prileté žandarji, katere je

izbral Perstenj: — kar ukažeš, to bomo storili. Kadar nas pošlješ na sveto delo, se ti ni treba bati razpora mej nami.

— Ali vidiš, knez, oni rob? — nadaljeval je ataman. — Ko prideš do njega, zagledal bodeš grmade. In moj svet je počakajte ob robu, dokler ne zaslišite mojega žvižganja. A ko jaz splešim konje, in vi zaslišite žvižganje in kričanje, tedaj pa planite na nekristjane; dejati se ne bodo imeli nikamor; konj že ne bodo imeli; na jedne strani bomo mi, na drugej pa reka z močvirjem.

Knez je obljubil storiti vse, kakor je zapovedal Perstenj.

V tem je ataman in deset korenjakov odšlo proti onej strani, od koder so prihajali glasovi čebuzge, kmalu so se zgubili v travi. Kdo bi bil mislil, da so se že kar tu pritajili; pa bistro oko je zapazilo, da se giblje trava nezavisno od vetra in v nasprotno mér.

Čez pol ure so že Perstenj in njegovi tovarišči bili blizu tatarskih voz.

Ležé na tleh, priuzdignil je Perstenj glavo.

Kakih petdeset korakov od njega gorela je grmada, in ozarjevala nekaj Baškircem, ki so sedeli na tleh v krogu s podvitimi pod sebe nogami. Ta je bil v pisanej halji, drugi v ovčjem kožuhi, zopet drugi v raztrganem kaftanu iz velblodove volne.

Poleg njih so stala v zemljo utaknena kopja, in njih dolge sence segale so skoro do Perstnja. Nekaj tisoč konj, ki so bili izročeni v varstvo Baškircem, paslo se je na kupu, nedaleč proč. Druge grmade, kakih sto korakov dalje, osvetljevale so brezštevilno s klobučino zakritih voz.

Baškirci neso dosti pazili na svoje konje. Prišli so od Volge do Rjazana, pa nikjer neso našli upora; vedeli so, da so naše vojske razpuščene in neso pričakovali sovražnika; pred volkovi jih pa obvarujemo s čebuzgo in z grlom. In štirje izmed njih so, uprši na zgornje zobe konce dolgih tromb in nabravši sape v svoje široke prsi, kolikor so mogli, trobili, prebiravši s prsti, dokler jim ni zmanjkalo sape.

Nekaj minut je Perstenj radoval se tega prizora, premišljujoč: ali hoče takoj planiti z nožem na Baškirce, in ne pustiti jim, se premisliti, kaj je storiti, ter poklati jih do zadnjega? Ali pa sprva razgnati konje, in še le potem začeti klanje.

To in drugo ga je mikalo. Vidiš, kaki konji, mislil si je, pritajivši dihanje; če jih le malo prestrašimo, na mah bodo polomili vse vozove in napravili tak strah, da Baškirci še svojih ljudi ne bodo poznali. A ti vražji ljudje tako lepo sedé, zares lepo! Vidiš, kako so zamišljeni; lahko se k njim na dva koraka blizu priplaziš!

In ne bil bi se maral odreči ataman krvave zabave nad Baškirci.

— Rešeto, — zašepetal je tovarišu, ki se je bil pritajil poleg njega, — kaj ali te kaj ne praska v grlu? Ali znaš zazvižgati?

— Kaj pa ti? — odgovoril je Rešeto.

— Jaz sem malo hripav.

— Ako hočeš, pa jaz zažvižgam. Ali je že čas?

— Počakaj, je še prezgodaj. Splazi se, kolikor moreš, najbližje h konjem; lazi, dokler te ne zapazijo konji, a ko začneš tresti z ušesi, zažvižgaj in zakriči, kakor moreš najstrašneje in goni jih naravnost proti vozovom.

Rešeto je prikimal z glavo in kmalu je izginil plazeč se po trebuhu.

— Nu, bratci, — zašepetal je Perstenj ostalim tovarišem. — plazite se za menoj na nekristjane, samo kolikor se da previdno. Vidite, vseh je dvajset mož, a nas je devet, na vsacega izmed vas prideta po dva, jaz bodem pa sam štiri. Kadar zaslišite, da je zažvižgal Rešeto, tedaj vsi na jedenkrat skočite kvišku in naravnost na nje. Ali ste pripravljeni?

— Pripravljeni, — odgovorili so šepetajoč razbojui.

Ataman je zadržal sapo, stegnil se na tleh in tiho začel vleči izza pasa dolg svoj nož. (Dalje prih.)

Celjski okrajni glavar pomnožiti dal, — k zborovanju se mu pa ni zdelo potrebno, da bi bil c. kr. komisarja poslal. Zdaj so pa začeli Celjski doktorji komandirati: „Tega uklenite, onega itd.“ Žandarji so okoli 15 fantov in mož povezali in pustili, da je zvezane nemčurska svojat s palicami in boksarji tepla, kolikor se jim je ljubilo; da, jednega so celo na „šparherdu“ pekli. Kdor je le zaupil „Živio Slovenci!“ so ga kar uklenili in neusmiljeno tepli, da je bilo vse krvavo. Žandarji so samo Slovence lovili in vrešali nad njimi; nemčurjem pa, ki so se na vsakega zvezanega usuli kakor gladni psi na zajca, ter tepli, kolikor je kateri mogel, tem žandarji neso storili nič žalega. Pri tem častnem poslu vezati in tepsti, ste tudi dve dami pomagali: gospa Kaulich-ova in njena sestra gđc. T. — Fante in može kmetске so pozapri, nemčurje pa so žandarji z nasajenimi bodali spremili do kolodvora, kjer so se po vagonih pozapri in tam si oddahnili in osnovali ortsgupo. Uklenjene in zaprte Slovence pa so s sekundarnim vlakom ob devetih v Celje odpeljali. V Celji na kolodvoru se je baje še tudi nekaj prigodilo, kar ožigosa nemško kulturo Celjskih „gospodov“.

Ljudstvo je jako razburjeno na te usiljence in kliče: „Kje je pravica?“

Schescherko, šef Franz in Sirec so poprej kmete na vse kriplje prigovarjali in jih z zvijačami lovili, da naj pristopijo k šulvereinu in naj se udeležé tega zborovanja v nedeljo; zdaj pa Celjska gospoda in žandarmerija hoče vedeti, da jih je narodna stranka po listkih vabila ali celo podkupila, da so se udeležili, — če bi bili „hoch“ kričali, bi jih pa ne bil nihče vprašal, kdo jih je vabil. — Zaradi tega obrekovanja se je uročila že tožba.

Iz Koperskega okraja 22. maja [Izv. dop.] (Vesele vesti). Prvotne volitve za deželni zbor Poreški so večinoma končane in z radostnim srcem Vam javljamo našo sijajno zmago. Slovanstvo v Istri napreduje v vsakem oziru. Kljuba, silnim naporom Talijanov, ki so mnogo denarja pri teh volitvah potrosili, nadvladala je poštenost našega kmeta. Volilno gibanje je letos mnogo živahnejše od prejšnjih let.

17. t. m. začela se je volilna borba v Pomjanskej županiji. Lani bilo je navzočih nekaj nad 60 volilcev in zmagali smo z večino treh glasov. Radi tega delali so Taljani na vse kriplje, da ta zmagajo. Pomjen voli 12 volilnih mož in še na dan volitve bili so naši protivniki gotovi zmage. Ali prevarili so se. Prišlo je 176 volilcev in naši kandidatje dobili so po 123 glasov vključno s silnim protinškim naporom. Taljani bili so poparjeni a naši volilci radostno iznenadeni, ter po vseh vaseh slavno zmagali praznovali. Ta naša zmaga je mnogo uplivala na druge občine.

V Piranskem okraju zmagali smo z 56 proti 22 v Miljah s 30 proti 10 glasom. Soglasno bili so naši kandidatje izvoljeni v Dolini (navzočih 43 volilcev), v Pasji vasi (navzočih 79 volilcev in v Izoli (11 volilcev).

Vseh volilnih mož je 82 in od teh je dosedaj 49 naših. Nadejamo se pa še zmage v Buzetu in v Roškej županiji. Volitev naših vrlih kandidatov gg. Križanca in Spinčiča je tedaj popolnoma osigurana. Agitacija Talijanov bila je mnogo ljuteja mimo lanske, ali naši volilci so se tudi mnogobrojneje volitve udeležili ter niso hoteli svoje poštenosti prodati. Naši kmetje so se za volitev tako zanimali, da so celo bolnike in sivolase starčke seboj pripeljali. Povsod bila je velika navdušenost in volilci so slovesno izjavili „če nam naših poslancev sedaj ne potrdijo, hočemo jih zopet in zopet voliti.“ Sploh pa nam je brezozirno ravnanje večine deželnega zbora mnogo koristilo. Naše kmete je to razžalilo in sedaj se mnogo bolj za narodno stvar zanimajo nego prej. —

V ponedeljek 19. t. m. bile so občinske volitve v Buzetu (Pinguente.) Volitev se je začela zjutraj ob 9. uri ter trajala do 5. ure zjutraj v torek, volilo se je tedaj 20 ur. Zmagala je naša stranka v tretjem in drugem razredu, v prvem razredu pa smo za dva glasa propali. Občinski odbor v Buzetu bode tedaj prvokrat naroden ter dobil narodnega župana. To je vsakako velik uspeh.

Zanimanje za Kopersko posojilnico postane zmirom večje in ker je vodstvo v spretnih rokah, nadejati se je plodosega delovanja in velikega upliva na ostalo Istro. Iz vsega je tedaj razvidno, da se je pri nas prav živahno gibanje začelo in,

ako Bog da i sreča junačka, izgubila bode Istra v nekaterih letih priimek „tužna.“

Iz Dobropolj 22. maja. [Izv. dop.] Včeraj popoldne po peti uri prihrumeli so strašni oblaki, pretresajoče gromenje naznanjalo je, da se hočejo elementi maščevati nad lepim poljem, katero nam je lepe in bogate žetve obetalo. Padala je toča debela kakor orehi celo četrt ure, vihar je bil strašan in vse je uničeno, vse v zemljo potolčeno. Toča vihar in huda ploha pripravili so nas bili v strah, šip je mnogo pobitih in danes oziramo se žalostno po razdejanem našem polji. Ko to pišem, pri Kompoljah se na pol čevlja na debelo toča leži. Posebno zadete so Vasi, Kompolje, Podgora, Rujanja vas, Zagorica, Podgorica in Podpeč. *Bruhanje*

Kar je dozdej iz zemlje zrastlo, sta silna toča in vihar vse uničila ter neznano velika škoda proizročila in veliko revščine zasejala.

Domače stvari.

— (Umrli.) Dne 21. t. m. po noči umrl je gosp. Valentin Šarabon, župnik v Šent Petru na Notranjskem. — Dne 15. t. m. gospa Emilija Hočevarjeva, rojena Obrezova, soproga dra. Frana Hočevarja, docenta v Inomostu, hči državnega poslanca g. Adolfa Obreze. — V Logatci pa gospa Marija Kobalova, rojena Jelovšekova, iz znane rodoljubne obitelji Vrhniske. Blag jim spomin!

— (Obrtna napredovalna šola združena s c. kr. veliko realko v Ljubljani.) Ravnateljstvo velike realke naznanilo je c. kr. deželnej vladi, da so se učitelji na obrtni napredovalnej šoli, ki je v zvezi s tukajšnjo veliko realko zjediniili v tem, da se v zmislu ukazov naučnega ministerstva, z ozirom na tukajšnje odnose obrtna napredovalna šola razširi v trirazredno, da se z razširjenjem doseže smoter v omenjenih ukazih označenega učnega načrta. Nasvetovalo se je v tretjem razredu poučevati: o obrtnem spisu, o aritmetiki, o materialnem in obrtnem blagu, o stroškovnih načrtih in knjigovodstvu, o stavbenem pouku in risanju za stavbanske obrti, o strojinem pouku in risanju za strojinske obrti, o risanju za umeteljne in male obrti. Razrediti se imajo učenci po svojem obrtnem poslu: v delalce za stavbinske obrti, v delalce mehauično-tehnične obrti in v delalce drugega obrtniškega posla. Ta razredba početi se ima začetkom drugega razreda. Pouk o modeliranju se bode nadaljeval, ker dohajajo za to stroko pouka v šolo kiparji, mizarji za hišno opravo, izdelovalci zlatnine in srebrnine. V oddelku za pouk v kemiji poučevali se bodo barvarji in obče vsi, ki se bavijo z obrti kemičnih izdelkov. Fizika je neobhodno potrebna učencem stavbinske in strojinske obrti, torej se uvrsti pouk o tej vednosti tudi v novi učni načrt. Odbor za napredovalno obrtno šolo je ta načrt po temeljitem posvetovanju v svoji zadnji seji 12. t. m. jednoglasno odobril. Obrnil se je odbor s prošnjami na sl. deželni odbor, trgovinsko in obrtno zbornico in na kranjsko hranilnico, da pomorejo s subvencijami k zaželenemu uspehu. Odbor za napredovalno šolo je sestavljen tako: Predsednik: župan g. Grasselli, njega namestnik: c. kr. šolski svetnik vodja g. Smolej, g. Miha Pakič, blagajnik; odborniki: c. kr. vladni tajnik g. Pfefferer, gosp. cesarski svetnik Murnik, mestni odbornik g. Anton Klein, stavbeni mojster g. Filip Zupančič in njemu namestnik krojaški mojster g. Matija Kunc. Zapisnikar pa je mestni komisar g. Jakob Tomec. Ta odbor se je konstitoval v svoji seji 20. februarja t. l. in izvolil si svoje funkcionarje v seji 12. maja t. l., v katerej je odobril učni načrt napredovalnej obrtni šoli, kateri se potem c. kr. deželne vlade predloži učnemu ministerstvu v potrjenje. Od odbornikov je imenovala dva gg. Smoleja in Pfeffererja deželna vlada, g. Murnik zastopa deželni odbor gg. Klein in Pakič mestni zastop Ljubljanski, gg. Zupančič in Kunc pa kranjsko obrtno društvo. Na tej šoli poučujejo sledeči gg. profesorji: Ziakofsky, Kreminger, Globočnik, Knappitsch, Seneković, Borghi in gg. sup-lenta Verhovec in Šubic.

— (Pot k Božjemu grobu čez Kodeljev travnik zopet prost.) Poročali smo nedavno, da je sedanji posestnik graščine na Kodelovem, gospod baron Karol Codelli zabranil in zagradil pot preko njegovih travnikov. Posestniki pri Božjem grobu so uročili proti temu tožbo, češ, da je pot postal javen, ker je brez ugovora v rabi že nad 40 let. Pri dotičnem sodnijskem ogledu pa se je gospod baron Karol Codelli izjavil, da nema nič proti daljši porabi pota, in tako je isti javnemu

prometu zopet prost, kar bode gotovo veselilo vse občinstvo.

— (V popolnitev) zadnjič omenjenega škandala v kazini piše nam gosp. M. Verhasi, da se ni pričel v restavraciji, ampak v kavarni.

— (Toča.) Predvčerajšnjim popoldne bile so v Ljubljanski okolici, zlasti v okraji Borovniškem velike nevihte. Vlak toče, debele kot orehi, pa se je usul preko vasi Pokojišče, Zabočevo, Gorenja Brezovica in Preserje po gozdéh, po katerih se je pokončalo vse listje. V zadnjih dveh vaseh pa je zadela tudi polje in sicer s tako silo, da milovanja vrednim ljudem danes ne kaže drugega, nego pokositi setev, ki je še pred kratkim toliko lepega bila obetala. Čuje se, da so ponesrečeni v svrhu kake podpore prosili oblastvenega ogleda. — Prijatelj, ki vam to poroča, meni, da, po govorici soditi, je hudo vreme še drugje proti Notranjskemu delalo zlo usodo kmetovi letini.

— (Nevihta.) Piše se nam z Vrhnike v 21. dan t. m.: „Danes popoldne je bila pri nas velikanska nevihta; mej gostim deževjem in mej sodro je razsajal hud veter, ki se je mej drugim tudi zavihtil okrog jagnedi, ob veliki cesti stoječi, ter vrgel jo na gostilniško poslopje „pri Mantovi“; sléme pa je bilo dovolj močno, da se ni udalo težkemu udarcu.“

— (Novi državni petdesetaki,) ki so se danes prvokrat izdali, so skoro na isti način narajeni kakor bankovci avstro-ogerske banke in dosedaj izišle državne note po 1 gld. in po 5 gld., samo da so bolj zavarovani proti ponarejanju, kar je razvideti iz papirja, iz sestavbe in sestavin barv. Veliko so pri tem pomagale izkušnje z novimi bankovci in študije, ki jih je delavnica za državne bankovce napravila v tem oziru. Novi petdesetak je prva nota iz ateliera za državne note in utegne predstavljati jako dober denar, ter se ga je zelo previdno pripravljalo; tudi lep je, da si pri tacih stvareh ni toliko gledati na lepoto, kakor na varnost proti ponarejenju. Oblika njegova je — saj res, kako bi drugače tudi bili mogoče? — dualistična. Risala sta novi petdesetak vodja Storck in profesor Eisenmenger, tiskala pa državna tiskarna.

— (Za zdravnike.) Črnogorska vlada razpisala je natečaj za zdravniški mestí v Baru in Nikšići. Letna plača po 1500 gld. v zlatu (3750 frankov.) Kompetenti morajo biti doktorji medicine, srbskega jezika zmožni, oni za Bar tudi italijanskega. Imeti mu bode zasobno lekarnico. Prošnje do 1. julija t. l. na „Kancelarijo ministerstva unutrašnjih djela“ na Cetinji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Jaszbereny 23. maja. Apponyi dospel semkaj, da bi poročal o svojem delovanju. Ker so pa na brzovlak in pri zboru volilcev pristali nezavisne stranke začeli kamenje metati, izjavil je Apponyi, da ne bode poročal, niti pred volitvijo razvijal svojega programa. Vojaki razgnali so izgreznike.

P. n. gospodom „Sokolom“.

Podpisani odbor nujno vabi vse gospe „Sokole“ k **Jour-fixu**, kateri bode v soboto 24. dan maja v Čitalnični restavraciji točno ob polu 9. uri zvečer. — Razgovarjalo se bode o izletu v Mozirje.

Odbor „Sokola“.

Gg. pevci Ljubljanske Čitalnice!

Podpisani odbor nujno vabi gosp. pevce, da se udeležé kolikor moči v mnogobrojnem številu **Jour-fixa**, kateri bode jutri v soboto 24. dan maja točno ob polu 9. uri zvečer v Čitalnični restavraciji.

Pevski odbor.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje (drožnik) in sol“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu in tiganju, kilam in ranam itd. Steklenica z navodom rabljenja 80 kr. Po poštnej povzetji ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (690—5)

Javne dražbe.

25. maja. 1. eks. držb. pos. Jere Globočnik iz Retne. 2963 gld., v Tržici. 1. eks. držb. pos. Janeza Jereba iz Osojnice, 1750 gld., v Idriji. 2. eks. držb. deželnotabularnega posestva Velika vas pri Krškem pri dež. sodnji v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Štefana Klebčarja iz Radohove vasi, 2243 gld., v Postojini.

27. maja. 1. eks. držb. pos. Matije Berniča iz Vrhnike 2130 gld., na Vrhniki. 2. eks. držb. pos. Josipa Kočevarja iz Pristave, v Rudolfovem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. maja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	739.40 mm. 738.66 mm. 742.40 mm.	+14.2° C +26.9° C +14.6° C	sl. svz. z. jvz. sl. jvz.	jas. d. jas. dež.	18.40 mm. dežja.
22. maja	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	744.48 mm. 744.76 mm. 745.55 mm.	+13.3° C +15.4° C +11.4° C	sl. jvz. sl. vzh. sl. szh.	obl. obl. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura obeh dni je znašala +18.6° in +13.4°, za 3.5° nad in 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	40	kr.
Srebrna renta	81	20	"
Zlata renta	101	85	"
5% marena renta	95	75	"
Akcije narodne banke	853	—	"
Kreditne akcije	312	60	"
London	122	15	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	69	"
C. kr. cekini	—	73	"
Nemške marke	59	75	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	10
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	85	"
Ogrska zlata renta 6%	122	65	"
" " papirna renta 5%	91	95	"
" " papirna renta 5%	88	70	"
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	25
Zemlj. obšč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	40	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	25	"
Kreditne srečke	100 gld.	176	50
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	50
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	222	—

Zahvala.

S hvaležnim srcem izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem, ki so se pospešili h tako krasnem sprevedu naše ljubljene mamice.

Tisočera hvala gospodom čitalniškim pevcem za milo in krasno zapeto nagrobno, ter jednaka hvala brezštevilnim darovalcem prekrasnih vencev. Sploh bodi vsakemu posebej izrečena iskrena zahvala od

žalujoče rodbine

Bernot-ove.

(356)

V Vipavi, dné 21. maja 1884.

V najem

(347—3)

se daje ali se pa proda iz proste roke stara, renomirana gostilnica „pri Slavcu“ v Cerklah pod jako ugodnimi pogoji. — Natančneje pogoji izvedo se pri lastniku Juriji Klančar-j, gostilničarji v Gorenjem Logatel.

KAZINSKA RESTAVRACIJA.

V nedeljo 25. maja

poslednje

kegljanje na dobitke

in razdelitev dobitkov.

Nadalje se začne novo kegljanje na dobitke, prvi dobitke je jedna angleška doga, krasen eksplar, poleg tega pa imajo udeleženci še upanje na dva druga lepa dobitka.

(353)

M. Verhasy.

Dve vinski kleti

v Udmatu pri Mraku se dasti o sv. Mihelu za več let v najem. — Tudi je več delov

senožeti

pri Kožuhu na prodaj. Natančneje se izve pri gospodini v Udmatu ali pa pri gosp. Jakobu Supančiču v Kravji dolini št. 9. (352—1)

KAZINSKA RESTAVRACIJA.

Od danes na dalje se bode v novej gostilniški sobi, uhod skoz steklene vrata iz „zvezde“, točil pristni dolenski

„Cviček“

liter po 24 kr.

M. Verhasy, restavrant.

(354)

Povabilo

občnemu zboru

družbenikov
meščanske vojašnice

v Ljubljani,

kateri bode

dné 25. maja 1884 dopoldne ob 11. uri

veliki mestni dvorani.

Vrsta razgovorov:

1. Letno sporočilo in sklep računa za leto 1883.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.
3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za leto 1884.
4. Volitev štirih družnikov vodstva namesto letos vsled dosluženja izstopivših.
5. Posamezni nasveti.

Vodstvo

meščanske vojašnice v Ljubljani.

(355)

J. N. Horak, vodja.

Einladung

allgemeinen Versammlung

der Mitglieder
der bürgerl. Militär-Kaserne

in Laibach,

welche

am 25. Mai 1884 Vormittag um 11. Uhr

im

grossen städt. Rathhaus-Saale

abgehalten werden wird.

Programm

der zum Vortrage kommenden Gegenstände:

1. Jahresbericht und Rechnungsabschluss pro 1883.
2. Bericht des Revisionsausschusses.
3. Wahl eines neuen Revisionsausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung von 1884.
4. Wahl von vier in diesem Jahre durch das Dienstalter zum Austritte bestimmten Direktions-Mitgliedern.
5. Andere allfällige besondere Anträge.

Direktion

der bürgerl. Militär-Kaserne in Laibach.

J. N. Horak, Direktor.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.

„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.

Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,

generalni agent.

Potniki naj se pa obrnejo na J. TERKULE, generalnega pasažnega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu. (291—12)

Hiša

dvonadstrodna, solidno zidana, z opekami krita, katera leži na prav ugodnem kraju glavnega trga v Rudolfovem s prizidanimi hlevi in zadaj ležečim vrtom se takoj pod ugodnimi pogoji proda. Pripravna je za vsako kupčijo, posebno krčmarstvo. Natančneje se izve pri c. kr. notarji dr. Albinu Pozniku v Rudolfovem. (345—3)

Tuči:
dne 22. maja.
Pri stonu: Baronijska
Bremen z Dunaja. — Spengel
Pri malici: Vitez plen.
Prihals z Dunaja. — Bartsch iz
Gorice.
Pri avstrijskem cesarju: Globoknik iz Zeleznikov. — Obak iz Rudolfova.

Vozne liste
slovensko-nemške in nemške
priporočila po najnižjih cenah
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Mark 500.000 v najsrečnejšem slučaju.

Velika, od Hamburske države garantovana denarna loterija se je jako ljubila zaradi mnogobrojnosti dobitkov, ki se bodo izžrebali, in zaradi največje mogoče garantije za točno izplačilo dobitkov. To po določilih načrta vodi posebna v to postavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država. V malo mesecih se od prvega do sedmega razreda izmeje 100.000 srečk jih gotovo izžreba 50.000 z dobitki. Mej temi se nahaja glavni dobitke za event. 500.000 mark, specijelno pa:

1 premija	à mark	300.000	26 dobitkov	à mark	10.000
1 dobitke	à	200.000	56	à	5.000
2 dobitka	à	100.000	106	à	3.000
1 dobitke	à	90.000	253	à	2.000
1	à	80.000	6	à	1.500
2 dobitka	à	70.000	515	à	1.000
1 dobitke	à	60.000	1036	à	500
2 dobitka	à	50.000	24020	à	145
1 dobitke	à	30.000	19463 dobitkov	à mark	200,
5 dobitkov	à	20.000	150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.		
3 dobitki	à	15.000			

Od teh dobitkov se jih izžreba v prvem razredu 4000, v skupnem znesku 157.000 mark. Glavni dobitke prvega razreda znaša 50.000 mark in poraste v drugem razredu na 60.000 mark, v tretjem na 70.000 mark, v četrtem na 80.000 mark, v petem na 90.000 mark, v šestem na 100.000 mark, v sedmem pa na event. 500.000, specijelno pa na mark 300.000, 200.000 itd. itd. Za prvo žrebanje velja

cela originalna srečka gld. 3.50,
pol originalne srečke „ 1.75,
četrt originalne srečke „ —.90.

Proti pošiljavi zneska v bankovcih, po poštnoj nakaznici ali proti poštnemu povzetju se nam došla naročila hitro izvrše. Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom in ob jednem uradni načrt, iz katerega se izve vse podrobnosti, kakor razdelitev dobitkov, dan žrebanja in uloge posameznih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeležec uradno listino dobitkov, katera ima državni grb in jasno navaja dobitke in številke, katere so dobile. Dobitki so izplačujoči po načrtu točno pod državno garantijo. Na zahtevanje smo pripravljeni že naprej poslati uradni načrt, in izjavljamo, da srečke, katere ne ugajajo, nazaj vzamemo, ako se nam ob pravem času pred žrebanjem vrnejo, in za nje dobljeni znesek takoj vrnemo. Ker dobimo za te srečke vsak dan mnogo naročil, prosimo, da bomo mogli izvršiti vsa naročila, kakor hitro je mogoče, vsekako pa

pred 31. majem 1884

direktno naročiti se.

Valentin & Co.,
Bankgeschäft,
Hamburg.

(327—3)

Sreča in slučaj igrata pogostem veliko rolo v človeškem življenju in vsak naj jima pusti jedne duri odprte, če se to da na tako solidni in pripravi način doseči, kakor tukaj.

Našo glavno kolekto je že dolgo posebno obiskovala sreča in mi pazili smo vedno na interese naših cenjenih naročevalcev.

Vsak naš naročnik ima to prednost, da neposredno dobi originalne srečke brez posredovanja manjših prodajalcev. Vsak dobi tedaj v najkrajšem času po žrebanju listino dobitkov, ne da bi jo zahteval, poleg te pa še originalne srečke vselej po v načrtu nastavljenih cenah brez vsakega povišanja.